

Dörr på glänt

Hon kikar försiktigt in genom dörrspringan, han ligger där och sover. Eller ligger han bara och tjuvblundar? Hon är säker på att han inte vet att hon står där och betraktar honom, och det känns bra så.

Hon tycker om att se på honom och hon tänker på hur hon fullständigt kan drunkna i hans blå ögon, han är bara så jäkla underbar, han är allt, hon vet att hon älskar honom, hans skratt, hans leende, och hon myser när hon tänker på hans händer som kan få henne att glömma världen ett tag.

Aldrig ska de skiljas, aldrig!!

Hon får plötsligt lust att rusa fram och kittla och ruska om honom ordentligt och sen bara kramas en stund. Men hon gör det inte. Det känns inte som om det är dags att visa sig, inte riktigt än. Så hon står kvar och kikar lite till. Hon vill bara betrakta honom en stund och känna känslan av att veta att det är honom hon vill ha, och bara längta lite till.

Sen vänder hon och går.

Han märker att hon står där och kikar i dörrspringan, känner vibrationerna. Han tycker om att hon betraktar honom sådär i smyg, det känns härligt att veta att hon finns där och bara vill se på honom en stund, han får en känsla av att hon tänker vackra tankar om honom och han tycker sig känna att rummet fylls av kärlek.

Han ler försiktigt, men hejdar sig då han är rädd att hon ska förstå att han är vaken.

Han hoppas att hon ska komma till honom och inte bara stå där och tjuvtitta, han vill så gärna krama och hålla hennes hand och busa med henne. Han längtar efter hennes varma famn. Hon är allt han vill ha och han vet att han älskar henne.

Aldrig nånsin ska de skiljas, aldrig!

Han somnar till, när han vaknar är det alldeles kallt och mörkt i rummet och han är ensam. Dörren står fortfarande på glänt, men det är ingen där. Han springer upp, öppnar dörren och springer ut. Det tycks bara vara ett stort vitt tomrum utanför dörren. Han ropar hennes namn, men får inget svar. Han springer allt längre bort och letar och ropar alltmer förtvivlat, men hon finns ingenstans.

Hon stannar upp. Hon tycks ha gått som i dvala i oändlighet. Hon vet inte varför hon bara gick, men nu vill hon bara tillbaka till honom och till tryggheten, andra sidan den där dörren.

När hon äntligen hittat tillbaka dit, då är han inte där.

Hon ger sig av för att söka efter honom.

P.G

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter G med Poeter.se id #19558 innehar upphovsrätten